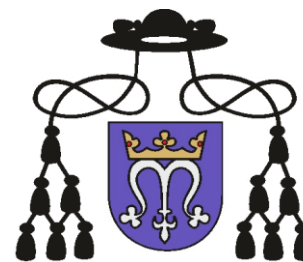

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

2. prosince 2018

Vzpomínka, která probouzí naději

V jednom ze svých vánočních příběhů anglický spisovatel Charles Dickens vypravuje příběh muže, který ztratil paměť srdce. Řečeno jinak, byly mu vzaty všechny pocity a myšlenky, které se, jak se setkával s lidským utrpením, postupně spojovaly a utvářely jeden řetězec. *Vymazání* vzpomínek na lásku mu bylo nabídnuto jako způsob osvobození se od tíhy minulosti, ale hned se ukázalo, že tím se změnil celý člověk. – Setkání s utrpením v něm nevyvolávalo žádnou vzpomínku na dobro a laskavost. Ruku v ruce s vytrácením vzpomínek v tomto člověku zároveň vysychal pramen dobra a laskavosti. Stával se chladným a chlad také šířil kolem sebe.

Stejnou myšlenku, kterou v tomto příběhu sleduje Dickens, nechává rozeznít Goethe ve své povídce o prvním slavení svátku sv. Rocha v Bingenu, poté co jej nadlouho přerušily napoleonské války. Goethe pozoruje, jak se lidé posouvají v husté tlačence chrámem kolem světceva obrazu, a dívá se přitom na jejich tváře. Obličej jak dětí, tak dospělých září, zrcadlí se v nich radost ze slavnostního dne. Jen obličej mladých lidí byly jiné, jak napsal Goethe. Míjeli obraz bez pohnutí, lhostejně, zrudně. Goetheho vysvětlení je poučné - narodili se v těžké době a neměli na co dobrého vzpomínat, a proto neměli ani v co doufat. Co to znamená? Jen ten, kdo má na co vzpomínat, může také doufat. Kdo nikdy nezažil dobro a laskavost, ten je nemůže znát.

Jeden duchovní, jehož úkolem bylo doprovázet lidi na pokraji zoufalství, kdysi vyprávěl něco podobného o svém působení. – Když se podaří v zoufalci probudit vzpomínku na zkušenost či zážitek s dobrem, pak je dotýčný opět schopen dobru věřit a naučí se znovu doufat, najde východisko ze zoufalství a beznaděje. Vzpomínka a naděje patří neoddelitelně k sobě. Ten, kdo minulostí pohrdá, nerozdává naději, ale boří její vnitřní základy.

Někdy se mi příběh od Charlese Dickense jeví jako vize současnosti. Nežije muž, kterému proradný duch pod záminkou falešného osvobození vymazal paměť srdce, v generaci, které pedagogika osvobození otrávil minulostí, a tak jí rozmluvila naději? Když vidíme, s jakým pesimismem se část naší mládeže dívá do budoucnosti - co je

Po 3. 12. kaple na proboštství		Za zdraví rodiny Ostrakovy	Po 10. 12. kaple na proboštství		Za charitu v J. Hradci
Út 4. 12. kaple sv. Barbory	K	Za † manžele Jaroslava a Marii Červených a syna Jaroslava	Út 11. 12.	K	Za † Vladislava Nožína a jeho rodiče
St 5. 12.	P	Za † Elišku a Marii Svobodovy a rodinu Cimbálníkovu	St 12. 12.	P	Za † rodinu Zídkovu
Čt 6. 12.	K	Za zdraví a Boží požehnání pro službu P. Ladislava Ostraka	Čt 13. 12.	K	Za zdraví duše i těla pro celou rodinu
Pá 7. 12.	P	Od 6.30 hod.! Za rodiče a jejich nenarozené děti Večerní mše nebude	Pá 14. 12.	P	Od 6.30 hod.! Za † manžela Večerní mše nebude
So 8. 12.	P	Za † rodinu Průchovu	So 15. 12.	P	Za zdraví duše i těla pro celou rodinu
Ne 9. 12. 2. neděle adventní		P: Za farnosti K: Za zdraví duše i těla pro celou rodinu	Ne 16. 12. 3. neděle adventní		P: Za farnosti K: Za † rodiče Petrášovy a jejich syna Ladislava

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův
Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,
mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdomá, pan Karel Bajer st.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 12. 12. 2018.

toho příčinou? Neschází mladým lidem v materiálním nadbytku vzpomínka na dobro člověka, která by jim pomáhala doufat? Nezadusili jsme pohrdáním citů, karikaturou radosti, zároveň také kořeny naděje? Skrze tyto úvahy jsme tak přímo dospěli k významu křesťanského adventu. Advent totiž právě znamená propojení vzpomínky a naděje, jež člověk potřebuje.

Během církevního roku jde o to, abychom stále znovu, krok za krokem, kráčeli velkým příběhem vzpomínek, abychom probouzeli paměť srdce, a tak se učili vidět hvězdu naděje. Všechny svátky církevního roku jsou událostmi vzpomínání, a proto událostmi naděje. Důležité vzpomínky lidstva, které rok víry uchovává a zpřístupňuje, se mají v podobě posvátných údobí, skrze liturgii, zvyky a tradice, stát osobními vzpomínkami dějin vlastního života. Osobní vzpomínky se živí velkými vzpomínkami celého lidstva – velké události přetrvávají jen tehdy, stanou-li se osobními. Jestli jsou lidé schopni věřit, závisí vždy na tom, zda si na své cestě životem zamilovali víru, zda se jim lidskost Boha zjevila skrze lidskost člověka. Každý z nás by o tom dokázal povyprávět svůj vlastní příběh, co pro jeho život znamenají vzpomínky na Vánoce, Velikonoce a ostatní slavnosti a svátky.

Krásný úkol adventu je tento: navzájem se obdarovávat vzpomínkami na dobro, a tak otevírat dveře naději.

Benedikt XVI. v knize Boží světlo v naší době, vydaly Paulínky, Praha 2008

Adventní příchod

O adventu se právem říká, že je to čas očekávání. Čekáme na setkání s Kristem, který znovu přijde ve slávě obnovit svět, ale také tajemným způsobem znovu prožíváme očekávání dávných Izraelitů i všech ostatních národů toužících po narození Vykupitele – Mesiáše. Uvědomujeme si, že ve světě i v nás samotných je mnoho nemocného, co je třeba uzdravit. Mnoho zla, které nedokážeme sami porazit a hodně temného, co neumíme projasnit. Potřebujeme tedy někoho, kdo nás vyléčí z hříchů, někoho, kdo nás poučí v naší nevědomosti a kdo nám dodá sílu v naší slabosti. Proto toužíme po Vykupiteli, abychom konečně došli s celým stvořením pokoje a radosti, aby on sám odstranil veškerý pláč a zármutek, odměnil všechno dobré a zbavil nás ohrožení zlem.

Čekání je však dlouhé a nebývá ani příjemné. Zvláště když trvá už téměř dva tisíce let. Ale právě čtyři adventní neděle nám ukazují, že naši předkové čekali ještě mnohem déle. Čtyři neděle symbolizují podle tradice čtyři tisíciletí před příchodem Krista, kdy lidé žili v temnotě, vzdálení od Boha a jen s maličkým světélkem naděje, které představovaly výroky proroků i dalších moudrých a shůry inspirovaných lidí. Vše se však zdálo nesmírně nejasné a vzdálené, takřka neskutečné. „Nás se to nemůže týkat, kdo ví, kdy se něco takového stane,“ mohli si říkat lidé po desítky generací.

Bohoslužba na zámku

V kapli Svatého Ducha na jindřichohradeckém zámku se v neděli 9. prosince od 15.00 hod. uskuteční adventní ekumenická bohoslužba slova.

Přednáška o P. Merthovi

Jindřichohradeckého rodáka – kněze a básníka – P. Františka Daniela Mertha nám připomene přednáška PhDr. Michala Gruse konaná ve velkém sále na proboštvství ve středu 12. prosince po mši sv. (cca od 18.45 hod.).

Zpovědní den

Krásným a důležitým zvykem je připravit se v době adventní na Vánoce přijetím svátosti smíření. Využít můžete, kromě obvyklé půl hodiny před mší sv., i „zpovědní den“, kdy bude rozšířená příležitost k odevzdání hříchů Božímu milosrdenství. Uskuteční se ve čtvrtek 20. prosince od 16.30 hod. v klášterním kostele a bude možno přijmout svátost i od zpovědníků ze sousedních farností. Prosíme, abyste nespolehali na zpověď před nedělní dopolední mší v proboštském kostele, kdy bývá čas zpovídání omezený, kvůli příjezdu duchovních z předchozí mše a přípravě liturgie a raději využili čas před večerními bohoslužbami.

Pozvání k Tříkrálové sbírce

Jindřichohradecká farní charita hledá koledníky a vedoucí skupinek pro Tříkrálovou sbírku. Sběrka proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Prosíme všechny, kdo jsou ochotni se přidat a prospět dobré věci, aby se přihlásili na tel. na tel: 731 604 554, 733 741 816, 730 540 628. Děkujeme, že pomáháte pomáhat.

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení C, první a druhý týden žaltáře v adventním Breviáři

Neděle	2. 12. – 1. v neděle adventní
Pondělí	3. 12. – památka sv. Františka Xaverského, kněze
Úterý	4. 12. – památka sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve – památka sv. Barbory, panny a mučednice
Čtvrtek	6. 12. – slavnost sv. Mikuláše, biskupa, hlavního patrona diecéze
Pátek	7. 12. – památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
Sobota	8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu (doporučený svátek)
Neděle	9. 12. – 2. neděle adventní
Úterý	11. 12. – památka sv. Damasa I. papeže
Středa	12. 12. – památka Panny Marie Guadalupské
Čtvrtek	13. 12. – památka sv. Lucie, panny a mučednice
Pátek	14. 12. – památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
Neděle	16. 12. – 3. neděle adventní

Představme si třeba Abraháma putujícího pouštní tmou kolem Mrtvého moře, Izraelity otročící na stavbách v Egyptském zajetí či odvlákané Babylóňany ze zničeného Jeruzaléma do Mezopotámie. Jak daleko byli všichni od Vánoc. Ti všichni ještě nevěděli takřka nic o tom, že se v Betlémě narodí Dítě, které bude mocnější než faraónové a velkokrálové, které jim přinese vysvobození od bída, do níž upadli kvůli dlouhému řetězu hříchů sahajícího až k prvním lidem.

Nesmírně dlouho se zdánlivě nic nedělo, ale pak se naplnil čas a Bůh začal jednat. V konkrétní den a hodinu, na konkrétním místě, mezi konkrétními lidmi se Slovo stalo tělem, Bůh začal přebývat mezi námi v podobě Dítěte a to, co bylo napsáno v proroctvích, se stalo skutečností. Podobně se i nám může zdát druhý příchod Krista něčím odtazitém, nějakou teologickou teorií, která s mým vlastním životem nemá takřka nic společného. Asi jako když se astronomové dohadují, zda Slunce vyhasne či exploduje za dvě miliardy let či za pouhou jednu miliardu roků. Ale Boží sliby se naplňují a Bůh na ně nezapomíná.

Jednoho dne se skutečně objeví na nebi kříž a Syn člověka přijde v doprovodu andělů a skutečně jej spatří všichni lidé a zakusí jeho moc, spravedlnost a milosrdnou lásku. Tento svět bude proměněn a stane se nebem, chrámem, v němž bude Bůh všechno ve všem. Abychom při tom dlouhém čekání neztráceli trpělivost, nepodlehli omrzelosti, beznaději či cynismu, zařídil nám Ježíš několik dalších způsobů, kterými se s ním můžeme mezi betlémským Narozením a Parúsií - druhým příchodem na konci věků - setkávat.

Přichází mezi nás i v těchto časech při liturgii v Nejsvětější eucharistii. Můžeme jej přijmout do svého nitra a být mu blíže než u jeslíček. Můžeme jej adorat v Nejsvětější svátosti a být u něj jako svatí Mudrci od Východu a pastýři. Přichází k nám při zpovědi, aby nás zbavoval hříchů, jako jich zbavil Marii Magdalénu. Je u našeho lůžka, když přijímáme pomazání nemocných, abychom nepodlehli smrti a rozpadu jako Lazar. Mluví k nám v evangeliu, jako když kázal u galilejského jezera či když řekl po zmrtvýchvstání usazené učedníci: „Marie, neplač!“ A přichází i mezi těmi, kdo potřebují naši pomoc, když nás učí, že cokoliv jsme udělali jednomu z jeho nejmenších, jemu jsme udělali. Připomínejme si často tento „střední příchod Páně“, abychom se necítili opuštění, zapomenutí, bezmocní vůči zlu, které se tak zpuštěně a zdánlivě beztrápně roztahuje po celém světě. Pomůže nám to nebát se současnosti ani budoucnosti a dobře se připravit na Kristův příchod definitivní a věčný.

Když čekáme netrpělivě a neklidně, je dobré vzít do ruky růženec a nepříjemné čekání se změnit v příjemný rozhovor s Pánem a jeho Matkou. Modlitba proměňuje obyčejné čekání v posvátné očekávání a těšení se. Proto je dobré se v adventu více modlit a uvědomovat si, že na to nejlepší a největší obdarování se ještě stále můžeme těšit. A také se nám úplně jinak čeká, když jsme sami a jinak, když někdo čeká s námi. Navzájem se povzbudíme, plánujeme, mnohem lépe nám to utíká. Proto je dobré

v adventu, kromě soukromých chvilek ticha s Pánem, prožívat i společenství v rodině a s přáteli, modlit se s druhými, s nimi si číst Písmo a vyprávět si o Bohu a velikých věcech, které udělal nejen v minulosti, ale které koná i dnes, zde, u nás.

Je před námi vzácný čas, přeji sobě i vám, abychom jej dobře využili a prožili se svatým Pavlem, že Pán Ježíš je opravdu blízko.

P. Ivo Prokop

Oznámení:

Poděkování

Při sbírce na Charitu v neděli 11. listopadu se v Jindřichově Hradci vybralo 16 396 Kč. Všem, kdo tak štědře přispěli, srdečně děkujeme.

Změna v bohoslužbách

Upozorňujeme, že pondělní mše sv. budeme od adventu sloužit v zimní kapli na proboštství. Dále zveme všechny farníky na čtvrté eucharistické adorace v klášterním kostele od 17.00 hod., při nichž je možnost zpovědi.

Návštěvy nemocných

V adventním období rádi navštívíme se svatým přijímáním starší a nemocné farníky, kteří nemají možnost dostat se do kostela. Pokud tedy máte sami zájem o návštěvu kněze či víte o někom, kdo by tuto návštěvu uvítal, obraťte se na duchovní správu a domluvíme si termín.

Oslava sv. Barbory

V areálu jindřichohradeckého františkánského kláštera se nachází poněkud pozapomenutá, ale přesto krásná kaple zasvěcená panně a mučednici Barboře. V den její liturgické památky (úterý 4. prosince) zde budeme po delším čase slavit mši sv. ke cti této svěťce. Začátek je jako obvykle od 18.00 hod.

Roráty

Stejně jako v předchozích letech budeme i letos sloužit v adventním čase „rorátní“ mše sv. v proboštském kostele. Slaveny budou od 6.30 hod. v pátek 7.12., 14.12. a 21.12. Po mši jsou účastníci zváni na skromnou snídani do „kavárničky“. V uvedených termínech nebudou večerní mše sv.

Duchovní obnova pro děti

V sobotu 8. prosince je možnost strávit s dětmi adventní den v Třeboni, kde se pod názvem *Prožijme jeden den v Nazaretě* mohou děti zúčastnit velmi zajímavého programu duchovní obnovy. Zájemci se mohou hlásit u pí Evy Hejdové na tel.: 728 281 050.

Sbírka na seminář

V neděli 9. prosince budou sbírky z našich kostelů určeny na podporu bohoslovců v Diecézně - misijním mezinárodním semináři Redemptoris Mater, který před nedávnem zřídil v Českých Budějovicích diecézní biskup Mons. Kročil.